

Ord. Men vi ved jo ogsaa godt, det ikke er ham, der er Fader til disse Laan, det er det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Den højtærede Statsminister udtalte, at han troede ikke stærkt paa, at Laanene vilde blive anvendt under denne Form, men han føjede til, at bliver der Vanskeligheder, vil de Radikale antagelig være villige til Forhandling om en mere praktisk Form. (*Erhvervsministeren* [Stauning]: Rigsdagen, sagde jeg vistnok). Ja, Rigsdagen, men jeg forstod, at den højtærede Statsminister her først og fremmest tænker paa det radikale Venstre, efterdi det dog er det, der er Fader til Barnet. Nu vil jeg gerne sige til den højtærede Minister, at naar han alligevel til Trods for, at han ikke synes om denne Form for Laanene, søger den Kaal, som de Radikale her har skænket op for ham, tyder det egentlig ikke paa megen Tapperhed overfor det radikale Venstre i hele dette Forhold. Det er ogsaa øjensynligt, at det radikale Venstre smiler meget bittersødt til hele dette Forslag. Vi har jo ogsaa set Udtalelser i den Retning fremsat ude i Landet, i alt Fald af en radikal Rigsdagsmand, og vi har set Artikler i radikale Blade i samme Retning. Jeg staar her med „Middelfart Venstreblad“ for den 27. Januar, hvor Kriseværnet omtales paa den Maade, at der som Overskrift sættes: „Det dødfødte Kriseværn“. Det er den højtærede Ministers Forslag, som det radikale Blad paa Fyn kalder det dødfødte Kriseværn, og senere siges der i Artiklen under den nævnte Overskrift følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at citere: „Naa, men efter at de Konservative paa Tingene synes villig til at slaa fra, bliver der saa vel alligevel intet ud af det hele, og vi skal ikke græde Blod over dette. Ganske vist var Forslaget, efter at Hr. Dahlgaard havde revideret det grundigt og bl. a. indført Laan i Stedet for lutter Gaver, i meget væsentlig Grad forbedret, men stadig forekom det os at skorte paa en vis Sikkerhed for, at Pengene kom ud paa de rette Hænder og til det rette Formaal. Vi tilstaar, at Ængstelsen derfor stadig er til Stede.“ (*Dahlgaard*: Læs videre!). Jeg skal nok læse videre, ærede Medlem Hr. Dahlgaard. De Udtalelser, som jeg her har citeret, sammen med Overskriften udtrykker Bladets Stemning overfor Forslaget, selv efter at det er blevet reformeret saa grundigt af det ærede Medlem. Men dog kommer Bladet i sin Konklusion til Trods for, at det kalder det et dødfødte Kriseværn, og til Trods for, at det mener, at Tilskuddene

ikke kommer paa rette Hænder, til det Resultat, at det nok er rigtigt, at det radikale Venstre gaar med til at gennemføre det. (*Erhvervsministeren* [Stauning]: Det er Hovedsagen.) Ja, det er Hovedsagen for den højtærede Minister; men det, der har interesseret mig, naar jeg har citeret denne Artikel, er at se, hvilken Stemning der er overfor Lovforslaget ikke blot hos Venstre og de Konservative, der gaar mod det, men ogsaa ude i den radikale Presse. Der er ingen Tvivl om, at denne Presse staar som Talsmand for de Læsere, der sidder ude omkring i Husene og Gaardene og i Lejlighederne inde i Byerne, alle disse mange radikale Læsere. Det er mig et Vidnesbyrd om, at det ikke blot er to Partier i dette høje Ting, der er mod Lovforslaget, men der er et tredje Parti, det radikale Parti, der ude hos sine Vælgere føler en Modstand, ikke blot mod det Forslag, der blev forelagt, men ogsaa mod det, der kaldes for „et dødfødte Kriseværn“, efter at Hr. Dahlgaard har reformeret det grundigt. Det turde ogsaa være en Stemning, som den højtærede Statsminister vil komme til at regne med i Forholdet til det radikale Parti.

Jeg skal herefter gøre et Par Bemærkninger om „den hollandske Bagatel“, som den højtærede Statsminister omtalte. Den højtærede Minister maa jo dog vide, at denne „hollandske Bagatel“, denne Udtalelse, som er fremsat i et Bilag til Lovforslaget, er den eneste Udtalelse udefra, som er fremført til Forsvar for Lovforslaget. Den højtærede Minister kan jo godt tale om „den hollandske Bagatel“, men naar dette det eneste, som er fremført udefra til Fordel for Lovforslaget, viser sig at være forkert, saa tror jeg saa vist, at den højtærede Minister har Grund til at tale Hollandsk. Han mente, at det var os, der talte Hollandsk, nej, højtærede Statsminister, vi oversætter blot den hollandske Tale for den højtærede Minister for at faa den rigtige Mening ud af den; det er det, der er sket gennem de Spørgsmaal, som er stillet, og de Svar, som er givet. Jeg hørte nok den højtærede Statsminister tale om, at han ogsaa havde store Erfaringer med Hensyn til Tyskland, Sverige, Italien og Holland tidligere og saa Holland nu igen. Det er bare beklageligt, at den højtærede Minister slet ikke har gjort Tinget delagtigt i denne Viden, i alle de Erfaringer, han har faaet. Naar Statsministeren har beskæftiget sig saa indgaaende med dette og høstet saa store og rige Erfaringer, som han synes at have gjort, medens jeg efter Ministerens Mening aldeles ikke har beskæftiget mig